

navadno ne izostane božji blagoslov in kočica postaja tesna. V takih slučajih jame navadno mož ženi očitati, da preveč potroši, da ne vé štedljivo gospodinjiti, a žena gleda pisano na moža z vprašanjem, ali res ne more povekšati svojih dohodkov. Ali bi bilo morda napačno, če bi i ona prispevala nekoliko k skupnemu budgetu? In če si to pridobi v javni službi z nekoliko boljším uspehom, nego z običajno šivanko, bo-li to morda kaj škodilo vrednosti pridobljenih novcev? Vsekako nimata potem drug drugemu kaj očitati, ako se trudita skupno za vsakdanji kruh.

Tedaj naša deviza je in ostane: Ženski slobodo in istih pravic kakor možu, kajti to ni samo potrebno v dosego ženskega blagostanja, potrebno je marveč v dosego obče človeške sreče. Prava ljubezen je v civiliziranem narodu možna le mej enakopravnima zakonskima. Ljubezen do sužnje, do nizke služkinje, ni ljubezen. A brez ljubezni ni sreče, kajti

Das Glück ist die Liebe,
Die Lieb' ist das Glück.
Ich hab' es gesagt
Und nehm 's nicht zurück.

O da bi zatemnela...

Nebeške plamenice
Nad manoj se smejo,
Očesca so krilatec,
Ki zrejo na zemljo.

O da bi zatemnela,
Ko gledajo z neba
Nestalnost zemske sreče —
In toliko solza!

Kristina.

Mstinski močeradi.

Povest iz življenja.

Ruski spisal A. Cjehanovič. — Prevel Zaplaninec.

(Dalje).

inil je še poldrugi mesec, in naposled se je pričelo davno zaželeno rokodelstvo.

Voda v Msti je čez nekaj tednov burnega kipenja po »plesih«^{*)} začela padati.

V slapih so zaprli zatvornice, kajti ladje so priplule.

*) Zavijanja reke, ki se šestokrat sklepajo skoraj v krog.